

The background is a solid bright yellow. Two thick, white, wavy lines curve across the page. One starts from the top left and curves towards the top right. The other starts from the bottom left and curves towards the bottom right.

Get Lost!

Ga op je eigen unieke ontdekkingsstocht

LEE CRUTCHLEY

SPECTRUM

over verdwalen

Laat ik beginnen met uit te leggen waarom dit boek er kwam. Het korte antwoord is dat ik verdwaal, heel vaak, en ik vind dat jij dat ook moet doen. Ja, ik weet dat dat stom klinkt. Hoe kun je verdwalen wanneer je de wereld letterlijk in je zak hebt? Wanneer je alle straten al kunt bewandelen voordat je een stap buiten de deur zet? En hoe kun je verdwalen wanneer je thuis bent?

Je moet expres verdwalen. Zie het als een mentaliteit in plaats van iets fysieks, en zie je telefoon als een vangnet in plaats van iets waar je slaafs achteraan loopt. Al snel merk je dat verdwalen nog nooit zo gemakkelijk is geweest. En nog nooit zo belangrijk. Althans, dat vind ik.

Tien jaar geleden nam ik ontslag, deed ik al mijn spullen weg en kocht ik een wereldticket. Het voelde gestoord en doodeng (lees: oerstom), maar ook als een van de beste beslissingen ooit. Wat natuurlijk ook zo bleek te zijn. In het daaropvolgende jaar zag ik dingen die ik nooit gedacht had te zien en deed ik dingen die ik nooit gedacht had te doen. Ook verdwaalde ik, telkens weer. Letterlijk, figuurlijk en geestelijk.

Ik was verdwaald toen ik een potje midgetgolf speelde in een verlaten pretpark. Ik was verdwaald toen ik met dolfijnen zwom (nadat ik driehonderd kilometer de verkeerde kant op was gereden). Toen ik in mijn eentje boven op een berg op mijn vrienden zat te wachten. Ik was nog steeds verdwaald toen ik een gids tegenkwam die me complimenteerde omdat ik de mooiste route naar boven liep. Waarna hij me vertelde dat het de oude route was, en dat mijn vrienden me nu een paar uur voor waren.

Hoe afgezaagd het ook klinkt, elke keer dat ik verdwaalde, had ik het gevoel dat ik een stukje van mezelf vond. Een stukje waarvan ik niet eens wist dat het ontbrak.

Sommige herinneringen aan die reis zijn nu wat vaag. Vooral de herinneringen aan alles wat ik van de bucketlist afvinkte. Ik weet nooit goed of ik me de ervaring zelf herinner of alleen de foto's ervan. Die herinneringen zijn nu net ansichtkaarten. Ongelooflijke, adembenemende plaatjes, maar tweedimensionaal en plat.

Van de tocht die berg af kan ik me elk detail nog glashelder voor de geest halen. Elk gehuchtje, elke glimlachende dorpeling, elk geluid, elke geur – en ik zie nog steeds Chitra voor me, de jonge Nepalees die meer dan een uur met me meeliiep om me de weg te wijzen.

Toen ik weer terug in Engeland was, keerde ik niet terug naar mijn oude baan, maar begon te tekenen. Ik had geen echte plannen voor de toekomst; tekenen voelde gewoon goed. Geloof me, ik weet hoe belachelijk dat klinkt. Maar tien jaar later had ik een droombaan als schrijver en illustrator. Natuurlijk leidde een jaar lang de wereld rondreizen niet automatisch tot die droombaan. Er kwam een heleboel hard werken bij kijken, en nog meer geluk, maar alles begon met die eerste onzekere stap.

Sindsdien ben ik ervan overtuigd dat de beste momenten op reis, en in het leven, die momenten zijn die je niet gepland hebt. De beslissingen waar je niet helemaal zeker van was. Het inslaan van de minder gangbare wegen. De keren dat je geen idee hebt wat er gaat gebeuren, wie je tegenkomt of waar je terechtkomt. Dat zijn de momenten die je altijd bijblijven en die je vormen, op een manier waar je je geen voorstelling van kunt maken.

Ik heb net Chitra's naam opgezocht zodat ik hem goed zou spellen, en ben erachter gekomen dat Chitra *tekening* of *plaatje* betekent. Soms moet je verdwalen om je weg te vinden.

**Ik bevind
me hier**

en jij ook

over dit boek

Dit is geen reisgids waarin staat wie de beste latte schenkt of waar de plaatselijke bevolking sushi gaat eten. Deze gids weet niet waar je nu bent, waar je geweest bent of waar je heen gaat. Dit boek gaat je bestoken met vragen en stuurt je op een zoektocht naar antwoorden. Je kunt het boven op een berg lezen, in de bus of gewoon in je eigen achtertuin. Dit boek zet je nieuwsgierigheid in gang.

Het leidt je nooit langs gebaande paden, of zelfs maar langs die iets minder bekende paden. Waar het je wel heen leidt, is naar meer vragen. Dit boek vraagt je je over te geven aan onzekerheid, tot je er helemaal verslaafd aan bent. Het dwingt je verdwaald te raken, keer op keer, en het zal je het gevoel geven dat je op je plaats van bestemming bent. Het moedigt je aan je eigen avontuur op te zoeken en te beleven. Dit boek bestaat uit honderd beginnetjes, een eindeloos aantal middens en geen enkel eind.

De avonturen van iemand anders nadoen is saai. Het is tijd om je eigen avonturen te beleven. Het is tijd om te verdwalen!

zo gebruik je dit boek

1. ga naar een willekeurige bladzijde.
2. beantwoord de vraag op de rechterbladzijde en volg de aanwijzingen op.
3. **#Verdwaal!**

ga naar het eindpunt

Neem een trein tot de laatste halte.

**HEB JE JE INGELEZEN
OVER DEZE PLEK?**

JA

GA NAAR BLZ. 88

NEE

GA NAAR BLZ. 72

begraaf een schat

Teken er een kaart van en laat die
achter voor een eerlijke vinder.

**HEB JE ZWEMSPULLEN
BIJ JE?**

JA

GA NAAR BLZ. 170

NEE

GA NAAR BLZ. 112

ga zitten en kijk

Ga ergens zitten en kijk naar de mensen die voorbijkomen. Verzin een verhaal over de interessantste personen die je ziet. Wat doen ze voor de kost? Waar gaan ze heen? Van wie houden ze?

**DE TOEKOMST OF
HET VERLEDEN?**

TOEKOMST
GA NAAR BLZ. 194

VERLEDEN
GA NAAR BLZ. 204